

بررسی تحمل به خشکی دو پایه بادام با استفاده از پلی اتیلن گلیکول در محیط کشت تنژگی بذر

مهديه غلامی، مجید راحمی

به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد و استاد بخش باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

نحوه پاسخگویی بذر دو پایه بادام در محیط کشت تنژگی حاوی پلی اتیلن گلیکول مورد بررسی قرار گرفت. بذور پایه GF677 و یک رقم بادام تلخ (شماره ۲۴ زرقان) جمع آوری گردید و پس از سرما دهی مرطوب به مدت یک ماه در دمای $4 \pm 1^{\circ}\text{C}$ به محیط تنژگی انتقال داده شدند. برای بررسی میزان تحمل به خشکی، بذور در محیط های با پتانسیل اسمزی ۰، -۱، -۵، و -۱۰ بار قرار گرفتند. آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با چهار تکرار طراحی شد و شاخص های درصد تنژگی، شتاب تنژگی و طول ساقه چه و ریشه چه برای بذور اندازه گیری شد، درصد تنژگی در پایه GF677 در پتانسیل اسمزی ۰ و -۱ بار به ترتیب ۶۶/۵ و ۵ درصد و در پایه بادام تلخ ۸۳/۳ و ۷/۵ درصد بود. بذور هر دو پایه در پتانسیل بیشتر از -۱ بار موفق به تنژگی نشدند. افزایش پتانسیل اسمزی محیط میانگین روزهای لازم برای تنژگی بذور را افزایش داد به طوری که مقدار آن برای تیمار شاهد و -۱ بار بذور GF677 به ترتیب ۲۳ و ۳۲/۶ روز و برای بادام تلخ ۱۴/۸ و ۲۳ روز بود.